

commensurable Størrelser; han har subtraheret Støvler fra Skoe. Men paa den anden Side kan jeg ikke være enig i alle de Følgeslutninger, den sidste ærede Taler har udebet heraf, og, da den daværende Finantsminister ikke er tilstede, og intet Forsvar har fundet blandt de tilstedeværende Ministre, skal jeg bestræbe mig for lidet at høre derpaa. Mod den Paaastand, at disse to Regnskaber skulde holdes fuldkomment udenfor hinanden, vilde han kunne sætte den anden Paaastand, at der gives ingensomhelst, hverken i Sagens Natur eller i nogen lovlig Bestemmelse grundet, Regel for hvad der skal ansees for holsteenske, hvad for dansk-slesvigiske Hærudgifter, ja, han vilde, som jeg tillod mig i mit første Foredrag at hentyde til, kunne sige: at man end ikke var paa det Rene med, om det var det Sted, hvorfra en Troppesafdeling var rekruteret, eller det Sted, hvor den for Diebliffet cantonnerede, som skulde være det afgjørende Moment, og at ingen af dem kunde holde Stik, da selv det Personelle — langt mere altsaa det Materielle — var blandet og omflyttet imellem hinanden. Han vilde altsaa kunne sige: „Ganske vist har Krigsministeren gjort Forsøg paa at lave to Regnskaber, et for den dansk-slesvigiske Hærskvadron i Genhold til den danske Finantslov og et for den holsteenske i Genhold til det for Holsteen allernaadigst givne Budget; men dette Forsøg kan jeg ikke tillægge nogen Værdi. Det er tilfældigt og vilkaarligt, hvad man har paaført det ene eller det andet Regnskab; men ligesom Hæren er een, saaledes ere ogsaa Udgifterne til Hæren det, uden Hensyn til hvorfra de enkelte Hærskvadroner rekruteredes, hvor de cantonnerede. Jeg kan derfor ikke lægge nogen Vægt paa dette Forsøg paa at lave to Regnskaber af det, der summa summarum kun er eet Regnskab“. Finantsministeren vilde endvidere mod den ærede Landsktingsmand kunne sige, at, naar der fordres, at han skulde have lagt et vist Forholdstal mellem de enkelte Statsdeles Bidrag til Grund, saa er det en Fordring, som paa den Tid var uberettiget. Den hele Adskillelse mellem $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ kan ikke siges at være naturrelig nødvendig, — den er end ikke arithmetisk fuldkomment correct, men er

en positiv Bestemmelse, som siden blev begrundet ved et Slags Overenskomst, og det kan derfor ikke lægges Finantsministeren til Last ikke at have improviseret den, forinden den havde nogen Himmel. Han vilde endvidere kunne svare, at her saa meget mindre kunde være Tale om noget bestemt Forhold, som Finantsloven var givet for det hele Regnskabsaar, medens det holsteenske Bidrag først indtraadte midt inde i Finantsaaret og kun kunde udføres successtve med Hensyn til de forskellige Hærskvadroner o. s. v. Endvidere kunde han svare, at saalidet havde man lagt an paa at holde disse Regnskaber fuldstændigen ude fra hinanden, at man ikke engang havde opkastet det Spørgsmaal, om den Indtægt, der fremkom ved Salget af det Materiel, man bemægtigede sig i Holsteen, ikke kunde være at betragte som et Supplement til den holsteenske Bevilling. Endvidere kunde han gøre opmærksom paa, at den Maade, hvorpaa han betragtede Holsteens finantsielle Forhold til Danmark paa den her omhandlede Tid, har en nær liggende Analogi i det Forhold, der med Rigsdagens Samtykke tidligere var antaget med Hensyn til Slesvig. Som be kendt, bleve Udgifterne besyldede af den danske Statskasse for hele den dansk-slesvigiske Hær, men med den stikende underforstaaede Forudsætning, at Overskuddet af de slesvigiske Intrader skulde indflyde i den danske Finantskasse. Nu kunde Finantsministeren sige: Noget Lignende har jeg gjort med Hensyn til Holsteen; jeg har derfra tilveie bragt et Bidrag saa stort, som Omstændighederne tillode, hvilket forøvrigt ikke er saa aldeles ubetydeligt, da det nemlig er c. 850,000 Rb., og det uagtet her kun er Tale om en Deel af et Aar, som altsaa kunde suppleres med de Udgifter, der ere afholdte af Holsteen til Hæren indtil — jeg troer — den 26de Juli, eller rettere, indtil de paa hinanden følgende Tider efter den 26de Juli, da Sammen smeltningen efterhaanden traadte i Værk og begyndte at bære Frugter; altsaa, et saadant Bidrag af 850,000 Rb. for det tilbagestaaende Halvaar har jeg skaffet den danske Statskasse fra Holsteen, ligesom det slesvigiske Overskud, der ikke var synderligt større — det var lidt over en Million — er indflydt i den danske